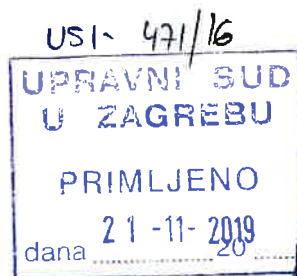

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-3555/18-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

— Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Ljiljane Karlovičan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i Sanje Štefan, članica vijeća te višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja [] protiv tužene Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, koju zastupa opunomoćenik [] uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatski Telekom d.d., Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, radi rješavanja spora između korisnika i operatora, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-471/16-14 od 26. travnja 2018., na sjednici održanoj 26. rujna 2019.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužiteljeva žalba i potvrđuje se presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: UsI-471/16-14 od 26. travnja 2018.

Obrazloženje

Presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev za oglašavanje ništavim odnosno poništenje tuženikovog rješenja kojim je kao nepravodoban odbačen tužitelj zahtjev za rješavanje spora s operatorom javnih komunikacijskih usluga Hrvatski Telekom d.d. iz Zagreba (dalje u tekstu: HT).

Označenu presudu pobija žalbom tužitelj, ne navodeći određene žalbene razloge propisane odredbom članka 66. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. - dalje u tekstu: ZUS).

Tužitelj u žalbi tvrdi da smatra nezakonitim utvrđenje da se prigovor od 24. listopada 2015. smatra dopunom prigovora i da je isti podnesen izvan roka jer da ne stoji tvrdnja da se radi o ponovljenom prigovoru. Tvrdi da se radilo o tri zasebna prigovora koja HT nije riješio svaki zasebno već je iste uzeo kao dopunu zahtjeva, s čime se tužitelj ne slaže. Predlaže poništiti prvostupanjsku presudu i meritorno riješiti žalbu.

Tuženik u odgovoru na žalbu navodi da je tužitelj podnio ponovljeni prigovor 12. listopada 15. zainteresiranoj osobi i da, unatoč uputi u odgovoru zainteresirane osobe, tužitelj nije podnio u roku zahtjev tuženiku kao što je pravilno utvrđeno rješenjem od 12. siječnja 2016. pa da je zbog toga odbacio tužitelj zahtjev kao nepravodoban. Predlaže odbiti tužiteljevu žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

Žalba je neosnovana.

Po ocjeni ovog suda, nije osnovan žalbeni razlog bitne povrede pravila sudskog postupka jer je prvostupanjski upravni sud pravilno primijenio odredbe ZUS-a.

Žaliteljevim navodima nisu dovedene u sumnju odlučne činjenice kako ih je utvrdio prvostupanjski sud pa zbog toga i ovaj sud prihvaća tako utvrđeno činjenično stanje.

Na tako utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski sud je pravilno primijenio materijalno pravo te odbio tužbeni zahtjev, uz obrazloženje s kojim je ovaj sud suglasan.

Naime tuženik je, na temelju odredbe članka 41. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.), odbacio tužiteljev zahtjev za rješavanje spora s operatorom javnih komunikacijskih usluga HT-a zbog nepostojanja zakonskih pretpostavki za pokretanje postupka, jer je ocijenjen nepravodobnim. U obrazloženju svog rješenja tuženik tvrdi da ne postoje zakonske pretpostavke za pokretanje postupka propisane odredbom članka 51. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14. – dalje u tekstu: ZEK).

Prema navedenoj zakonskoj odredbi, u slučaju spora između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga u vezi s pružanjem usluga, iznosom kojim je zadužen za pruženu uslugu, kakvoćom pružene usluge ili prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora krajnji korisnik usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača.

Prvostupanjski sud je utvrdio da je tužitelj 1. kolovoza 2015. podnio HT-u prigovor u vezi s naplatom naknade za 4G+ opciju. Nadalje iz spisa proizlazi da je HT na tužiteljev prigovor odgovorio 7. kolovoza 2015. te da je uputio tužitelja da ima pravo pritužbe Povjerenstvu za pritužbe u drugostupanjskom postupku.

Tužitelj je podnio pritužbu na koju je HT odgovorio 24. rujna 2015. s obavijesti koju je tužitelj zaprimio 28. rujna 2015. U toj obavijesti HT upućuje tužitelja da, ako nije zadovoljan odlukom Povjerenstva, može podnijeti zahtjev za rješavanje spora pri Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti u roku od 30 dana od dana zaprimanja te obavijesti.

Kako tužitelj nije postupio po uputi HT-a, već je 20. studenoga 2015. podnio tuženici zahtjev za rješavanje spora, taj zahtjev je predmetnim rješenjem pravilno odbačen kao nepravodoban, što je pravo pravilno ocijenio i prvostupanjski sud u pobijanoj presudi.

U odnosu na žaliteljeve navode da je prigovor od 12. listopada 2015. trebalo tretirati kao zaseban novi prigovor, valja navesti da iz sadržaja tog prigovora proizlazi da se tužitelj osvrće na odgovor na njegov prigovor koji je dobio od Povjerenstva za pritužbe te da izražava nezadovoljstvo odgovorom na njegov prigovor.

S obzirom na sve navedeno, na temelju odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a, žalba je odbijena kao neosnovana i potvrđena prvostupanjska presuda.

U Zagrebu 26. rujna 2019.

Predsjednica vijeća
Ljiljana Karlović-Durović, v.r.

Za točnost otpravka - ovlašten službenik

